

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

§ 1

I bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1494 af 11. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Indledningen* affattes således:

»I medfør af § 4, stk. 1, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 187 af 16. februar 2015, § 91, stk. 3, og § 92, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017, § 5, stk. 2, i lov nr. 603 af 12. juni 2013 om Offerfonden, som ændret ved lov nr. 739 af 25. juni 2014, § 997, stk. 2, 2. pkt., og § 1013, stk. 4, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, § 1, stk. 1, 2. pkt., § 2, stk. 1, 1. pkt., og stk. 12, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 8, 1. og 3. pkt., § 4, stk. 7, § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 6, 2. pkt., § 7, stk. 4, § 10, stk. 3, 5. og 6. pkt., stk. 4, 2. pkt., stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 4. pkt., § 10 a, stk. 2, § 12, stk. 3, § 14, stk. 2 og stk. 3, 4. pkt., § 16, stk. 3, § 17, stk. 3, §§ 18 b og 18 c i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret ved lov nr. 298 af 22. marts 2016, lov nr. 285 af 29. marts 2017, lov nr. 551 af 29. maj 2018 og lov nr. [L 162] af [...] marts 2019, § 5, stk. 4, i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001, som ændret ved lov nr. 252 af 30. marts 2011 og lov nr. 551 af 29. maj 2018, og § 35, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, og efter forhandling med justitsministeren, fastsættes:«.

2. § 47, nr. 2, affattes således:

»2) Restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsesindsats over for en skyldner, herunder afdragsordning, lønindeholdelse, udlæg, modregning eller erindringsskrivelse, kan foretages i hvert system for sig og omfatte fordringer, der alene er registreret i det enkelte system og lovligt kan inddrives. Hvis en inddrivelsesindsats omfatter fordringer fra begge systemer, gælder dækningsrækkefølgen i § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog ved anvendelse af et overskydende beløb, der opstår i forbindelse med inddrivelsen, herunder ved nedskrivning eller tilbagekaldelse af en allerede helt eller delvist dækket fordring, anvende beløbet til dækning af fordringer først i ét inddrivelsessystem, uanset at det overskydende beløb stammer fra en inddrivelsesindsats, der omfattede fordringer fra begge systemer. Hvis et overskydende beløb opstår i det nye inddrivelsessystem og stammer fra en inddrivelsesindsats, der omfatter fordringer i begge systemer, anvendes det overskydende beløb først til dækning af fordringer i det nye inddrivelsessystem i medfør af § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Hvis der herefter er et overskydende beløb, kan restanceinddrivelsesmyndigheden

vælge, om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i begge inddrivelsessystemer. Modregning kan foretages via et andet system end det system, hvor fordringerne er registreret. Hvis et overskydende beløb opstår i det nye inddrivelsessystem og stammer fra en inddrivelsesindsats, som alene omfatter fordringer i det nye inddrivelsessystem, kan beløbet efter eventuel gendækning i det nye inddrivelsessystem, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, anvendes til modregning med fordringer i begge inddrivelsessystemer. Modtager restanceinddrivelsesmyndigheden et overskydende beløb fra fordringshaver, fordi fordringshaver ved modregning, jf. § 7, stk. 1 nr. 1 og 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, har dækket en fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, kan beløbet udbetales eller anvendes af restanceinddrivelsesmyndigheden til modregning. Er modregningen med den fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, ikke foretaget af fordringshaver via det nye inddrivelsessystem, kan modregning ske først med fordringer i DMI i medfør af bekendtgørelsens § 48, nr. 1, og herefter med fordringer i det nye inddrivelsessystem, medmindre det er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at overføre beløbet til dette system.«

3. I § 48, 1. pkt., indsættes efter »EFI/DMI-systemet«: », jf. dog § 47, nr. 2«.

4. *Overskriften* til kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Restanceinddrivelsesmyndighedens vurderinger af retskraft og datafejl hos fordringer, der er under inddrivelse eller er under opkrævning og forudsættes dækket ved modregning, samt fravigelse af dækningsrækkefølgen som følge af disse vurderinger«

5. § 49 affattes således:

»§ 49. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens opgave med at afklare, om fordringer, der er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, og fordringer, der er under opkrævning og i medfør af § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, og renter, gebyrer og andre omkostninger vedrørende disse fordringer er retskraftige og uden datafejl, finder § 4 og § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke anvendelse på rækkefølgen for vurderingerne.

Stk. 2. Når restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retkraftvurderingerne foretages derudover således, at det størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf.

Stk. 3. Ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinddrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejls karakter, undersøgelsernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

Stk. 4. Ved modtagelsen af en frivillig betaling anvendes beløbet til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl, i overensstemmelse med § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren hos restanceinddrivelsesmyndigheden anden gæld

med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl under inddrivelse, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i stk. 2 og 3 så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge, hvis det efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering vil forsinke anvendelsen af det overskydende beløb til dækning af skyldnerens øvrige gæld under inddrivelse. I så fald kan restanceinddrivelsesmyndigheden vurdere og dække de fordringer, der vurderes hurtigst at kunne anvendes til en dækning med det overskydende beløb.

Stk. 5. I forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 49, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 49, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejls karakter eller undersøgelsernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt.

Stk. 6. Renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, vurderes alene, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. En vurdering af renter og lignende ydelser, jf. 1. pkt., finder ikke sted, hvis de afskrives efter § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fordi det vil være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at foretage en vurdering af dem.«

§ 2

Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2019.

Skatteministeriet

Karsten Lauritzen

/Annemette Ottosen